

"මට එක්සර් එකක් ගන්න ඕනෙ."
වෛද්‍යවරයා අසලින් හිදගත් මැදි විශේෂ සිටි කාන්තාව පැවසුවා ය.

"අමාරුව මොකක්ද?"

"මගේ දණහිස් රිදෙනවා ඇවිදින කොට."

"කවුද කිව්වෙ එක්සර් එකක් අරගෙන එන්න කියල?"

"කවුරුත් කිවෙ නෑ. මට හිතමි හිතනා එක්සර් එකක්වත් ගත්තොත් මේක ඇරල යයි කියල.."

මේ ඊලග රෝගියා ය. ඔහු තරණයෙකි.

"මම වැටල අත කැඩල සති තුනක් විතර. වෙද මහත්තය කිව්වා එක්සර් එකක් අරන් එන්න කියල සතිප වෙන්න පරක්කු මොකද ඔලන්න."

"වැටුණ වෙලාවෙ එක්සර් එකක් ගත්තද?"

"නෑ. ඒ වෙලාවෙ ගන්න කිව්වෙ නෑ."

අස්ථි බිඳීමක් සැක කරනවා නම් එක්සර් ඡායාරූපයක් ගත යුත්තේ ඒ අවස්ථාවේ ය. එවිට හිස ප්‍රතිකාර තීරණය කරගත හැකිය. මේ තවත් රෝගියෙකි. ඇය පැමිණ සිටියේ තම දස හැවිරිදි දියණිය සමග ය.

"මෙයාට සෙම. එක්සර් එකක් ලියල දෙන්න පුලුවන්ද?"

"වෛද්‍යවරයෙක් කිව්වද එක්සර් එකක් අවශ්‍යයි කියල."

" නෑ මට හිතෙනව එක්සර් එකක් ගත්තොත් හොදයි කියල"

මෙලෙස අද ලංකාව පුරා වතුර බොන්නාක් සේ පහසුවෙන් එක්සර් ගැනීම සිදු වේ. සමහර කුඩා පෞද්ගලික මධ්‍යස්ථාන වල දවසේ ආදායමෙන් වැඩි කොටසක් එක්සර් ඡායාරූප ගැනීමෙන් ලබා ගන්නා බවද නොහසකි. බොහෝ විට මෙම එක්සර් ඡායාරූප රෝග නිර්ණයට අනවශ්‍ය ඒවා නොවේ. රෝගියා මෙම හානිකර කිරණ වලට නිරාවරණය වන්නේ පලක් නැතිව ය. නැවත නැවත නිරාවරණය වීම බිහිසුණු ප්‍රතිපල ගෙන දිය හැකි දෙයක් බව ඔවුන් නොදනී. බොහෝ විට එහි ඇති බැරැරැම් භාවය විස්තර කර දුන් විට, රෝග නිර්ණයට ඊට පෙර කළ යුතු හානි යෙන් අඩු පරීක්ෂණ ඇති බව වටහා දුන් විට, අනවශ්‍ය එක්සර් ඡායාරූප අඩු කර ගත හැකිය. එහෙත් එක්සර් ඡායාරූපයක් ගැනීම ප්‍රතිකාරයක් ලෙස සිතන අය විය නොගන්නා විට මානසිකව සෑහීමකට පත් නොවේ. එක් තැනකින් විය ඉටු නොවූ විට

වෙන තැනකට හෝ ගොස් විය ලබා ගනී. පහසුවෙන් තම ආදායම වැඩි කර ගත හැකි මාර්ගයක් හිසා එක්සර් ගැනීම දිරිමත් කිරීමට සමහර පෞද්ගලික වෛද්‍ය මධ්‍යස්ථාන වල වැඩිපුර එක්සර් ඕඩර් කරන තරමට වෛද්‍යවරයාගේ කොමිස් ප්‍රමාණයද වැඩි වේ.

එක්සර් පරීක්ෂණ යනු ඉතා ප්‍රයෝජනවත් දෙයක් බවට විවාදයක් නැත. එහෙත් විය ශරීරයට ඉතා අහිතකර පරීක්ෂණයක් වේ. ඒ හිසා අනිවාර්යයෙන්ම අතහැරගත අවස්ථාවක හැර එක්සර් කිරණ වලට නිරාවරණය නොවී සිටීම ඉතා වැදගත් වේ. දැරුවන් ලැබීමට බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නා හා ගර්භනීව ඉන්නා කාන්තාවන් ඒ ගැන ඉතා සැලකිලිමත් විය යුතුය. දැරුවා වැඩෙන අවධියේ එක්සර් වලට නිරා වරණය වීමෙන් දැරුවාගේ විකෘතිතා ඇති විය හැකි බැවිනි. එමෙන්ම දැරුවන් ගේ එක්සර්ද ගත යුත්තේ විය නොගෙනම බැර අවස්ථාවක පමණි. දැරුවාගේ ඉදිරි ජීවිතයේ තව කොතෙක් එක්සර් ගැනීමට සිදු විය හැකිදැයි නොදන්නා බැවිනි. තමා එක්සර් ගත් වාර ගණන මතක තබා ගැනීමද වැදගත්ය.

එක්සර් යනුවෙන් අප හඳුන්වන්නේ එක්සර් නමැති විකිරණයි. (X-radiation) වියට එක්සර් යනුවෙන් නම තැබෙන්නේ විය නිෂ්පාදනය කර ගත් මුල් අවස්ථාවේ වීම කිරණ කුමක්දැයි නොදන්නා බැවින් නොදන්නා යමකට අප තබන හඳුන්වා දීමේ අක්ෂරය වන ඉංග්‍රීසි X අක්ෂරයෙන් විය හැඳින්වූ අතර අදටත් වියම භාවිතා කරනු ලැබේ. විද්‍යුත් චුම්බක කිරණ (Electromagnetic) විශේෂයක් වන මෙම කිරණ ප්‍රමාණයෙන් නැනෝ මීටර් 0.01 සිට 10ක් දක්වා පරාසයක පවතී. ඒවායේ තරංග ආයාමය අධෝ රක්ත කිරණ වලට වඩා කෙටිය. 1895නොවැම්බර් 8, පර්මන් ජාතික භෞතික විද්‍යා මහාචාර්යවරයකු වන විල්හෙල්ම් රොන්ජන් (Wilhelm Röntgen) අනම්බෙන් මෙම කිරණ සොයා ගන්නා ලදී. ඔහු විසින් කරනේ කිරණ පරීක්ෂාවක් කරමින් සිටියේ ය. එම පරීක්ෂණයට පිටත ආලෝකයෙන් අවහිර නොවීමට කාඩ්බෝඩ් එකකින් වටකර තිබිණි. එසේ ආවරණය කර තිබුණද මීටරයක් පමණ දුරින් පිහිටි barium platinocyanide නම් රසායනිකය ආලේප කරන ලද ප්ලේට්ස්ට් නිරය මත යම් ලා කොළ පැහැති දිස්නයක් දක්නට ලැබිණි. යම්කිසි කිරණ වර්ගයක් කාඩ්බෝඩ් එක විහිවීද පැමිණ නිරය මතට වැටෙන බව අනුමාන කළ හැකි විය. එවා පොත් හරහාද තව බොහෝ දුරිය හරහාද ගමන් කළ බව පෙනිනි. තම බිරිඳගේ අත හරහාද එම කිරණ ගමන් කරන බව පෙනුන බැවින් ඔහු එහි ඡායාරූපයක් ගනු ලැබීය. මගුල් මුද්ද ද සමග ඉතා පැහැදිලිව ඇගේ අතේ ඇට

සැකිල්ල සටහන් වූ විය ලෝකයේ පළමු එක්සර් ඡායාරූපය ලෙස ඉතිහාස ගත විය. පරීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල ලොවට අනාවරණය කරමින් රෝග නිර්ණ වෛද්‍ය විද්‍යා පරීක්ෂණ වල විසල් ඉදිරි පිම්මක් පැහැරීමට ඔහුට හැකි විය. මේ සුළු පටු නො වන සොයා ගැනීම වෙනුවෙන් 1901දී ඔහුට භෞතික විද්‍යාව සඳහා නොබෙල් ත්‍යාගය හිමි විය.

මුලදී මෙම කිරණ වල ඇති බිහිසුණුභාවය පිළිබඳ කිසිම අවබෝධයක් නොතිබුණ බැවින් ආරක්ෂාකාරී පියවර ගැනීමක් සිදු නොවිනි. 1903දී හිතර එක්සර් වලට තම අත නිරාවරණය වූ බැවින් ඩේලි නම් වෛද්‍යවරයාගේ දෑතේ සෑදුන දැරුණු පිළිකාව හිසා දැනම කපා වෙන් කළත් ඔහුගේ ජීවිතය බේරා ගැනීමට නොහැකි විය. එයින් පසු ආරක්ෂාකාරී පියවර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ලෝකයට පැහැදිලි විය. ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය විසින් එක්සර් වලට නිරාවරණය වීමෙන් පිලිකා ඇති වන බව තහවුරු කර ඇත. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේ සෑදෙන පිලිකා වලින් 2% පමණ සීටි ස්කෑන් පරීක්ෂණ හිසා සිදු වන බව කියවේ.

වෛද්‍ය විද්‍යාව යනු රෝගියෙකුගේ රෝගය කුමක්දැයි හිසි ලෙස සොයා ගෙන වියට ප්‍රතිකාර කිරීමයි මේ සඳහා පිලිගත් ක්‍රමවේදයක් තිබේ. ඉන් පළමු වැන්න රෝග ඉතිහාසයයි. දින වකවානුත් සමග රෝග ලක්ෂණ නිවැරදිව ප්‍රකාශ කිරීමට රෝගීන් උනන්දු විය යුතු ය. වෛද්‍යවරයා අසන තුරුම නොඉදු තමාට දැනෙන දේ පැවසිය යුතුය. වෛද්‍යවරයකු ලගට

යන්නට පෙර තමා එහි ගොස් වෛද්‍යවරයාට පවසන දේ සැලසුම් කර ගත යුතුය. දැරුවකුගේ අසනීපයක් නම් දැරුවා සමග බෙහෙත් ගන්නට යන වැඩිහිටියා දැරුවාගේ රෝග ලක්ෂණ ගැන දැනුවත් විය යුතු ය.

රෝග ඉතිහාසය නිවැරදිව ගත් පසු වෛද්‍යවරයා විසින් රෝගියාගේ සිරුරේ සිදු වී ඇති වෙනස් කම් පරීක්ෂා කිරීම ඊලග පියවරයි. එයින් හරියටම රෝගය නිගමනය කළ නොහැකිවූ විට යම් පරීක්ෂණ වලට යොමු වේ. එහිදී සිරුරට අහිතකර පරීක්ෂණ වලට පළමුව අහිතකර නොවන පරීක්ෂණ කළ යුතුය. රුධිරය පරීක්ෂාව, අල්ට්‍රා සවුන්ඩ් ස්කෑන් පරීක්ෂාව සාපේක්ෂව අහිතකර නොවේ. එක්සර් වලට යොමු විය යුත්තේ විය අතහැරගත නම් පමණි. අස්ථි බිඳීම සැක කළ විට, නියුමෝනියාව වැනි රෝග අනුමාන කළ විට එක්සර් පරීක්ෂාව ඉතා වැදගත් ය. එක්සර් ගැනීමෙන් රෝගයක් සුව නොවේ. විය ප්‍රතිකාර ක්‍රමයක් නොවේ. ශල්‍යකර්ම වලින් හෝ බෙහෙත් වර්ග වලින් සුව කළ නොහැකි පිලිකා ආදී රෝග වලට ප්‍රතිකාර විකිරණශීලී කිරණ යොදා ගනී. විය වෙනම අවස්ථාවකි.

එක්සර් කිරණ ආශ්‍රිතව රැකියාවේ යෙදෙන විකරණ ශිල්පීන් (Radiographers) විකරණවේදී වෛද්‍යවරුන් (Radiologists) හා අනෙකුත් සහාය කාර්ය මණ්ඩලය එක්සර් කිරණ වලට නිරාවරනය නොවීමට පියවර ගැනීම වැදගත් වන අතර එක්සර් කාමර හිසි ප්‍රමිතියකින් යුතු වීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

